

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Прев 416/2020
24.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници по тужби тужиоца „CP DISTRIBUTION“ ДОО Нови Сад, чији је пуномоћник Бранислав Травица, адвокат у ..., против туженог „BANCA INTESA“ АД Београд, чији је пуномоћник Миодраг Војновић, адвокат у ..., ради утврђења и стицања без основа, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против решења Привредног апелационог суда Пж 3966/19 од 21.05.2020. године, у седници већа одржаној дана 24.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ решење Привредног апелационог суда Пж 3966/19 од 21.05.2020. године и предмет враћа другостепеном суду на даљи поступак.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Новом Саду П 113/18 од 15.04.2019. године ставом првим изреке, утврђено је да је ништава одредба члана 8. став 1. Уговора о кредиту кредитна партија ... која гласи:“ корисник кредита је обавезан да одмах по пријему обрачуна плати банци накнаду предвиђену важећом тарифом накнада за услуге банке у висини од 1% од износа искоришћеног кредита одређеног у члану 1. уговора, увећано за припадајуће јавне дажбине (уколико је применљиво) у складу са позитивним прописима Републике Србије, у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан обрачуна предметне провизије, с тим да ће се задужења по основу накнаде за услуге банке вршити сукцесивно, у складу са пуштеним износима транши одобреног кредита“, што је тужена дужна да трпи и призна. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу плати износ од 27.268,00 динара са законском затезном каматом почев од 24.02.2017. године па до коначне исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу плати трошкове парничног поступка у износу од 88.852,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Против наведене пресуде жалба је изјављена у име туженог 03.06.2019. године.

Решењем Привредног апелационог суда Пж 3966/19 од 21.05.2020. године одбачена је као недозвољена жалба од 03.06.2019. године, изјављена у име туженог против пресуде Привредног суда у Новом Саду П 113/18 од 15.04.2019. године, уз образложење да је жалбу у име туженог изјавио АА, док није доставио пуномоћје из кога би произлазило да је овлашћен за заступање туженог на законом прописан начин. Суд налази да неовверена фотокопија пуномоћја не може производити правно дејство, а и с обзиром на сумњу засновану на ручно написаном датуму издавања пуномоћја. Даље у моменту изјављивања поднека Alessio Cioni није био овлашћен за заступање, јер је решењем регистратора БД 66042/17 од 03.08.2017. године брисан из регистра као члан извршног одбора туженог.

Против наведеног другостепеног решења, тужени је изјавио посебну ревизију ради уједначавања судске праксе и разматрања правних питања од општег интереса, као и давања новог тумачења права.

С обзиром да је редовна ревизија дозвољена на основу члана 420. став 3. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/11... 18/20), иста није разматрана као посебна ревизија.

Врховни касациони суд је испитао побијано решење у границама прописаним одредбом чл. 408. и 420. став 6. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/11... 18/20), и одлучио да је ревизија туженог основана, јер разлози побијаног решења нису правилни.

Према члану 90. Закона о парничном поступку странка пуномоћје издаје у писаном облику. Одредбом члана 91. Закона о парничном поступку прописано је да је пуномоћник дужан да приликом предузимања прве радње у поступку поднесе пуномоћје. Суд је дужан да у току целог поступка пази да ли је лице које се појављује као пуномоћник овлашћено за предузимање одређене радање, суд ће да укине парничне радње које је то лице предузело ако те радње странка није накнадно одобрила. Према одредби члана 100. став 1. Закона о парничном поступку, исправа које се прилажу поднеску подносе се у изворнику или препису. Самим тим и пуномоћје, као исправа, може се поднети у изворнику (оригиналу) или препису односно копији. Према ставу 2. и 3. истог члана ако је исправа приложена у препису или копији, суд ће на захтев противне странке решењем да наложи подносиоцу да поднесе суду исправу у изворнику, а противној странци дозволиће да се упозна са његовом садржином. Наведено се односи и на пуномоћје будући да је и оно исправа.

Према стању у списима уз поднесак од 20.03.2018. године приложена је неовверена фотокопија пуномоћја од 23.02.2017. године, којим је АА овлашћен за заступање туженог у овом поступку. Наведено пуномоћје је потписано од стране председника извршног одбора ББ и заменика председника извршног одбора ВВ. С обзиром да је пуномоћје достављено у фотокопији и упис датума, суд је уколико сумња у саобразност оригиналу требало да затражи од туженог да исти достави у оригиналу или овереној фотокопији, што суд није учинио. Стога у конкретном случају није било услова за доношење решења о одбачају жалбе, само зато што је пуномоћје у списима дато у фотокопији, односно постоји сумња у његову садржину. Даље, ваљаност пуномоћја цени се с обзиром на овлашћење његовог потписника у време издавања пуномоћја.

На основу изложеног и члана 415., у вези члана 420. ст. 3. и 6. Закона о парничном поступку Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија,
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић